

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Richarda Bureša v trestnej veci obžalovaného **Ing. J. Š. a spol.** vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3 To 56/2012, o návrhu na odňatie a prikázanie veci rozhodol podľa § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaného Ing. J. Š. a spol., sp. zn. 3 To 56/2012, sa neodníma Krajskému súdu v Trenčíne.

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Trenčíne, ako súdu odvolacieho predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh obžalovaného Ing. J. Š. z 30. júna 2014 podľa § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 3 To 56/2012, a jej prikázanie inému krajskému súdu v Slovenskej republike.

Poukázal na to, že ide o opakovaný návrh obžalovaného, ktorý je však založený na iných dôvodoch než jeho tri predošlé návrhy na odňatie jeho trestnej veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa podľa § 23 ods. 1 Tr. por., o ktorých bolo rozhodnuté uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. decembra 2012, sp. zn. 1 Ndt17/2012, z 9. júla 2013, sp. zn. 2 Ndt 11/2013, a z 29. októbra 2013, sp. zn. 4 Ndt 17/2013, tak, že podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného Ing. J. Š., vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3To 56/2012, pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné, sa Krajskému sudu v Trenčíne neodníma.

Pripomenul pritom, že v predmetnej veci o obžalovaným Ing. J. Š. vznesených námietkach zaujatosti proti vo veci konajúcim sudcom odvolacieho súdu – JUDr. Rastislavovi Vrankovi, JUDr. Jozefovi Janíkovi, JUDr. Stanislavovi Hájičkovi, JUDr. Jozefovi Mészárosovi a JUDr. Petrovi Tóthovi bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 22. októbra 2012, sp. zn. 3To 56/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 15. marca 2013, sp. zn. 23Tos 15/2013, uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 18. septembra 2013, sp. zn. 3To 56/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 2. decembra 2013, sp. zn. 2Tos 114/2013, a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. marca 2014, sp. zn. 5Tost 6/2014, uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 29. januára 2014, sp. zn. 3To 56/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 10. marca 2014, sp. zn. 23Tos 28/2014, a uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 21. mája 2014, sp. zn. 3To 56/2012.

Vzhľadom na to, že obžalovaný Ing. J. Š. písomným podaním z 30. júna 2014 navrhol odňať jeho trestnú vec Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa podľa § 23 ods. 1 Tr. por., predložil predseda odvolacieho senátu spisový materiál na rozhodnutie o tomto návrhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že návrh obžalovaného je skutočne založený na iných dôvodoch, než jeho tri predošlé návrhy na odňatie a prikázanie veci. Okrem toho, že najmä namieta výrok uznesenia Krajského súdu v Trenčíne z 21. mája 2014 o nevyhlásení sudcu JUDr. Petra Tótha. Nebolo mu vyhovené aj napriek tomu, že Mgr. P. L. naozaj žiadal od neho peniaze, ktorú skutočnosť oznámil polícii a polícia ho použila ako agenta podľa § 117 Tr. por. Pred opätovným stretnutím s Mgr. P. L. dňa 17. mája 2004 mu polícia pripevnila pod odev informačné prostriedky, ktoré zachytávali jeho komunikáciu s P. L.. Mgr. P. L. ho najskôr informoval, že sa stretne so sudcom Krajského súdu a informoval ho o podmienkach, za ktorých môžu obaja obžalovaní získať priaznivé rozhodnutie v ich trestnej veci. Potom išiel P. L. na stretnutie so sudcom a po nejakom čase sa vrátil a informoval ho o svojom rozhovore so sudcom. Všetko toto je zachytené na komunikačnom prostriedku polície. Na základe toho polícia začala dňa 14. mája 2014 trestné stíhanie za prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. Dňa 19. mája 2014 vydal polícii dokumenty, ktoré mu poskytol P. L. dňa 17. mája 2014 o 10.15 hod. na stretnutí v Trenčíne, a to Dokument potvrdenie o prevzatí sumy 9 000 € vystavené v Trenčíne dňa 17. mája 2014 prevzaté od Ing. J. Š. Bratislava, prijímateľ Mgr. P. L. Bratislava; dokument

zmenka na sumu 30 000 € vystavená v Trenčíne, dátum vystavenia uvedený na zmenke 19. mája 2014, na základe ktorej mal Ing. J. Š. vyplatiť Mgr. P. L. sumu 30 000 € do 23. mája 2014. Peniaze, ktoré dňa 17. mája 2014 odovzdal P. L., boli označené políciou. Peniaze mala od Mgr. P. L. prevziať ďalšia obvinená, ktorá ich mala odovzdať sudcovi Krajského súdu Trenčín. U tejto osoby polícia peniaze zadržala. **Z uznesenia Krajského súdu Trenčín zo dňa 21. mája 2014 nevyplýva, že by senátu krajského súdu boli tieto skutočnosti známe.**

Toto sú podľa obžalovaného Ing. J. Š. okolnosti, ktoré zakladajú jeho pochybnosť o objektivite Krajského súdu Trenčín pri rozhodovaní v jeho trestnej veci. Sú to zároveň dôležité dôvody, ktoré zakladajú právo na odňatie a prikázanie veci inému súdu.

Na tieto dôvody poukazuje obžalovaný opakovane v ďalších troch podaniach prostredníctvom svojho obhajcu. Z príloh vyplýva, že Mgr. P. L. je obvinený z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák., a trestné oznámenie na zákonného sudcu súdu prvého stupňa, ktorý vo veci rozhodoval, bolo odovzdané na vybavenie príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní.

Preto navrhol, aby Najvyšší súd odňal jeho trestnú vec Krajskému súdu v Trenčíne a prideliť ju na rozhodnutie inému krajskému súdu v Slovenskej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom, preskúmal podaný návrh obžalovaného Ing. J. Š. a procesný spis a zistil, že nie sú dané „dôležité dôvody“ na tzv. delegáciu veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Treba pripomenúť dôvody, pre ktoré nebolo vyhovené obžalovanému jeho žiadosti o odňatie a prikázanie veci inému krajskému súdu v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 2013 sp. zn. 4 Ndt 17/2013.

V zmysle odôvodnenia vyššie citovaného uznesenia doterajšie podania obžalovaného smerujú k tomu, aby odvolací súd nemohol vo veci konať a rozhodnúť. Tento zaver vyplýva z doterajšieho priebehu odvolacieho konania, keď opakovane žiadal o zmenu príslušnosti krajského súdu na rozhodnutie o podaných odvolaniach proti rozsudku súdu prvého stupňa. Z predchádzajúcich podaní i z teraz podaného návrhu možno vyvodiť, že na základe rôznych

indícií a informácií má obavu, že krajský súd je voči nemu zaujatý a má inštrukcie, aby rozhodnutie okresného súdu bolo „potvrdené“. Pri porovnaní skorších podaní s prejednávanej návrhom ide iba o obmenu osôb, ktoré majú potvrdiť jeho hodnoverným spôsobom nedoložené obavy zo zaujatosti konajúceho odvolacieho súdu. Vyslovuje rôzne podozrenia, ktoré majú spochybniť zákonný senát tak, aby ten nemohol vo veci konať a rozhodnúť. Navyše zmenou obhajcov, predkladaním lekárskeho správ dochádza k mareniu nariadeného termínu verejného zasadnutia. **Samotná obava obžalovaného a jeho nepodložené indície nemôžu zmeniť prezumpciu, že sudcovia odvolacieho súdu rozhodujú o odvolaniach proti rozsudku súdu prvého stupňa nestranné a nezaujato tak, ako to vyplýva zo stavu veci a zákona.**

Najvyšší súd po preskúmaní veci v plnom rozsahu zotrváva na vyššie uvedených záveroch citovaných v predchádzajúcom rozhodnutí, ktoré sú naďalej aktuálne, a to aj po oboznámení sa s novými dôvodmi návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci. Z týchto dôvodov uzatvára, že

obvinenia obžalovaného sa nedotýkajú sudcov, ktorí sú zákonom zmocnení konať a rozhodovať v jeho veci v odvolacom konaní.

Doposiaľ objektívne nevyšetrené podozrenia obžalovaného z proklamovanej korupcie sudcov Okresného a Krajského súdu v Trenčíne nemožno pokladať za dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci inému krajskému súdu v Slovenskej republike.

Pokiaľ je vo všeobecnosti takýmto dôležitým dôvodom zaujatosť príslušného súdu a jeho sudcov treba poukázať na opakované právoplatné rozhodnutia o nevyklúčení sudcov namietaného odvolacieho súdu.

Príslušnosť súdov a sudcov je zakotvená v ustanoveniach Trestného poriadku. Tento všeobecne platný procesný predpis nepozná tzv. „príslušnosť danú na výber“, a je neprípustné, aby obžalovaný určoval, ktorý orgán trestného konania bude konať a rozhodovať v jeho trestnej veci.

Ustanovenia Trestného poriadku o vylúčení orgánov činných v trestnom konaní (§ 31 a nasl. Tr. por.) nemôže a nesmie slúžiť na to, aby obžalovaný neustálym

predkladaním nových návrhov, zmenami obhajcov, predkladaním lekárskeho správneho znenia, znemožňoval skončenie jeho trestnej veci pred odvolacím súdom tak, ako je to v prejednávanej veci len na jeho prezumpcii, že vec neskončí podľa jeho želania.

Samotné trestné stíhanie Mgr. P. L. a úvaha obhajcu obžalovaného, že trestný čin nepriamej korupcie mohol spáchať iba vo vzťahu k sudcom Krajského súdu Trenčín, nie je dostatočným, konkrétnym dôvodom na pochybnosť o nestrannosti a nezáujatosti senátu, ktorý má rozhodnúť o odvolaní v posudzovanej veci.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 28. októbra 2014

JUDr. Emil B d ž o ch, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Richard Bureš

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová